

SKLEP SODIŠČA ZA USLUŽBENCE
(prvi senat)
z dne 10. septembra 2007

Zadeva F-146/06

Michael Alexander Speiser
proti
Evropskemu parlamentu

„Javni uslužbenci – Začasni uslužbenci – Osebni prejemki – Izselitveni
dodatek – Prepozna pritožba – Očitna nedopustnost“

Celotno besedilo v nemškem jeziku II-A-1 - 1303

Predmet: Tožba, vložena na podlagi člena 236 ES in člena 152 AE, s katero M.A. Speiser predlaga razglasitev ničnosti odločbe generalnega sekretarja Parlamenta z dne 11. septembra 2006, s katero je bila zavrnjena njegova pritožba zoper zavrnitev plačila izselitvenega dodatka.

Odločitev: Tožba se zavrže kot očitno nedopustna. Tožeča stranka nosi tretjino svojih stroškov. Parlament poleg svojih stroškov nosi še dve tretjini stroškov tožeče stranke.

Povzetek

1. Uradniki – Tožba – Predhodna upravna pritožba – Roki

(Kadrovski predpisi za uradnike, člena 90 in 91; Pogoji za zaposlitev drugih uslužbencev, člen 46)

2. Postopek – Sodni stroški – Nadomestilo – Izjemni razlogi

(Poslovnik Sodišča prve stopnje, člen 87(3), prvi pododstavek; Sklep Sveta 2004/752, člen 3(4))

1. Uradniku ali začasnemu uslužbencu ni dovoljeno odstopati od rokov, določenih v členih 90 in 91 Kadrovskih predpisov za vložitev pritožbe ali tožbe, v kateri z zahtevo izpodbija prejšnjo odločbo, ki je ni izpodbijal pravočasno, ker lahko že sam obstoj pomembnih novih dejstev utemeljuje vložitev zahteve za ponovni preizkus odločbe, ki je postala dokončna.

Kot novo dejstvo, ki omogoča odstopanje od sistema rokov, zavezujoče določenih v členih 90 in 91 Kadrovskih predpisov, ni mogoče opredeliti okoliščine, da je uprava na zahtevo zainteresiranega uradnika ali začasnega uslužbenca naknadno znova preučila njegov primer, zato da bi mu dala dodatne informacije. V zvezi s tem je dopis uprave, v skladu s katerim prejšnja zavrnilna odločba ostaja nespremenjena, samo potrditev te prejšnje odločbe in posledično ne more povzročiti, da začne teči nov rok za vložitev tožbe.

(Glej točki 22 in 27.)

Napotitev na:

Sodišče: 15. maj 1985, Esly proti Komisiji, 127/84, Recueil, str. 1437, točka 10;
10. julij 1986, Trenti proti ESO, 153/85, Recueil, str. 2427, točka 13;

Sodišče prve stopnje: 4. maj 2005, Schmit proti Komisiji, T-144/03, ZOdl. JU, str. I-A-101 in II-465, točka 147; 7. september 2005, Krahel proti Komisiji, T-358/03, ZOdl. JU, str. I-A-215 in II-993, točka 52 in navedena sodna praksa;

Sodišče za uslužbence: 29. junij 2006, Chassagne proti Komisiji, F-11/05, ZOdl. JU, str. I-A-1-65 in II-A-1-241, točka 24.

2. Sodišče za uslužbence lahko na podlagi člena 87(3), prvi pododstavek, Poslovnika Sodišča prve stopnje v izjemnih okoliščinah razdeli stroške.

V zvezi s tem je izjemna okoliščina, ki upravičuje, da se med zadevno institucijo in tožečim uradnikom razdelijo stroški, ki jih je ta uradnik imel zaradi postopka, dejstvo, da je bila uprava v okviru tožbe, zavržene zaradi prepozno vložene predhodne pritožbe, vsaj deloma vzrok za prepozno vložitev te pritožbe, saj je zainteresirano stranko spodbujala, naj vloži pritožbo zoper potrditveni akt, ki ni posegal v njen položaj.

Poleg tega, čeprav ni sporno, da se stranka lahko kadar koli sklicuje na pravilo javnega reda o dopustnosti tožbe, se zdi nezdružljivo z dobro vero, ki mora vladati v odnosih med institucijami Skupnosti in njihovimi uradniki, da se institucija pred sodiščem sklicuje na potrditveno naravo akta, potem ko je uradniku dala napačen vtis, da se zoper ta akt lahko vloži pritožba.

(Glej točke od 30 do 33.)